

(Lovforslaget, som vedtaget af Folketinget, findes i Tillæg C. Sp. 65).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 50 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motor-køretøjer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4811; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 683).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Maegaard: Det høje Ting er jo vidende om, at der baade i dette høje Ting og i Folketinget foreligger forskellige Lovforslag, som angaar Motorkørsel, og den Sag, vi her behandler, er et af disse Forslag. Den Gang vi behandlede og vedtog Færdselsloven af 1. Maj 1923, var der i denne Lov indsat en Paragraf, der omhandlede Ruteautomobilkørsel. Det var det første Forsøg, man gjorde paa at faa denne Kørsel ind under lovbundne Regler. Men allerede 2 Aar efter var man fra Administrationens Side klar over, at disse Regler i Færdselslovens § 19 langt fra var udtømmende, og der blev paa det Tidspunkt af den daværende Minister for offentlige Arbejder nedsat et Udvalg, som skulde tage dette Forhold under Overvejelse tillige med andre Forhold Automobilkørselen vedrørende. Dette Udvalg har sidste Vinter afgivet en Betænkning, som var ledsaget af et Forslag om en Ordning af Ruteautomobil- og Fragtkørsel, og jeg har forstaaet det saaledes, at den højtærede Trafikminister har fulgt Forslaget og i hvert Fald i alt væsentligt har fremsat nærværende Lovforslag for dette høje Ting i den Skikkelse, som Udvalget har givet det. Man vil altsaa se, at de Forhold, som Lovforslaget omhandler, er i høj Grad under Udvikling, og jeg betragter

derfor det foreliggende Forslag som ganske foreløbigt — man kan maaske sige det samme om de fleste eller maaske om alle de Forslag, vi her behandler, men det er dog vist kun faa Forslag, man kan sige det om med større Ret end om Forslag angaaende Automobilkørsel paa nærværende Tidspunkt.

Automobilmærdsel i al Almindelighed og for at blive ved det her foreliggende Forslag: Ruteautomobilkørsel og Fragtkørsel vedrører saa mange Forhold og Interesser i vort Samfund, at det er ganske naturligt, at denne Trafik kommer ind under bundne Regler. En ganske ringe Omtanke angaaende disse Forhold vil vise, at baade Staten og Kommunerne, de enkelte Personer, Ejendomsbesiddere og Skatteydere er stærkt interesserede heri lige saa vel som de Mennesker, der efterhaanden er blevet Ejere af Ruteautomobiler. Ligesom de, der driver disse Bilruter, er interesserede i bundne Regler i saa Henseende, lige saa vel er de enkelte Skatteydere, de enkelte Kommuner, og jeg havde nær sagt ganske særlig Samfundet, Staten som saadan, interesserede heri, idet vi jo i Forvejen har visse Trafikmidler i vort Samfund. Nu skal jeg ikke komme ind paa at omtale den Trafik, der foregik ved Hestekraft, eller de spadserende og heller ikke dem, der cykler — jeg tænker i denne Forbindelse paa vor Jernbanetrafik. Vi ved jo alle sammen, at Udviklingen af vort Jernbanenet er foregaaet gennem en Række af Aar og selvfølgelig under Hensyntagen til alle de Forhold, der kunde og burde tages i Betragtning i de enkelte Egne; det har krævet store Ofre baade fra Statens Side og fra de enkelte Kommuner og Institutioner, som derved bandt og paalagde sig ganske betydelige Byrder i visse Egne. Det er derfor naturligt, naar der opstaar en anden Trafik, som i nogen Grad kommer til at konkurrere med de Trafikmidler, som Samfundet som saadant er saa stærkt interesseret i økonomisk set, at man da maa gaa til lovbundne Regler. Man kan sige, at Ruteautomobiltrafikken har været under saa stærk Udvikling, at ogsaa de enkelte Automobilruter i enkelte Tilfælde konkurrerer med hinanden; og det er vel ikke Mening, at vor Trafik her i Landet skulde udarte til en Konkurrence, der medfører, at de Institutioner, det være sig Staten, Kommunerne eller de private Foretagender, der virker paa dette Grundlag, ved en unaturlig Konkurrence tilvejebringer Trafikforhold, der er usunde.